

Cuprins

Lista principalelor abrevieri	5
Aspecte introductive	7
1. Identificarea problematicii. Obiectivele tezei	7
2. Justificare teoretică și practică a temei de cercetare.....	10
3. Metodologia cercetării	14
4. Structura tezei	16
Capitolul 1. Grupul de societăți. Caracterizare generală	21
1.1. Definirea grupului de societăți	21
1.2. Cadrul legal. Regimul juridic al grupului de societăți	25
1.3. Avantajele constituirii grupului de societăți.....	33
1.4. Tipuri de structuri și legături caracteristice grupului de societăți	34
1.5. Clasificarea grupurilor de societăți cu elemente de extraneitate.....	35
1.5.1. Clasificarea grupurilor în raport cu criteriul legăturilor dintre entitățile grupului	35
1.5.2. Clasificarea grupurilor în raport cu insolvența transfrontalieră.....	37
Concluzii	42
Capitolul 2. Cooperare, comunicare și coordonare în insolvența transfrontalieră	43
2.1. Teorii și principii în dreptul internațional al insolvenței: universalism și teritorialism	43
2.1.1. Principiul universalismului	43
2.1.2. Principiul teritorialității	47

2.1.3. Teritorialitate vs. universalism în insolvența transfrontalieră a grupului de societăți	49
2.2. Insolvența transfrontalieră a grupului de societăți	50
2.2.1. Obiectivele legislației privind insolvența transfrontalieră a grupului de societăți	50
2.2.2. Cooperare, comunicare și coordonare în insolvența transfrontalieră în cadrul sistemelor de drept contemporan	55
2.2.2.1. Sistemele de drept de tip <i>common law</i>	55
2.2.2.2. Sistemele de drept civil.....	62
2.2.2.3. Armonizare legislativă	65
Concluzii	69

Capitolul 3. Regimul juridic actual al insolvenței transfrontaliere a grupului de societăți	71
3.1. Fundamente teoretice ale legilor internaționale privind insolvența transfrontalieră.....	72
3.1.1. Legea Model privind insolvența transfrontalieră elaborată de UNCITRAL (1997)	72
3.1.2. Legea Model privind insolvența grupurilor de întreprinderi elaborată de UNCITRAL (2019).....	75
3.1.3. Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului privind procedurile de insolvență	76
3.1.4. Relația dintre Legea Model privind insolvența transfrontalieră elaborată de UNCITRAL (1997) și Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului privind procedurile de insolvență	78
3.1.5. Regimul juridic al insolvenței transfrontaliere în România.....	81
3.2. Procedura principală de insolvență. Stabilirea jurisdicției în insolvența transfrontalieră a grupului de societăți	82
3.2.1. Conceptul de centru al intereselor principale (COMI)	83
3.2.2. Criterii de determinare a centrului intereselor principale (COMI) din perspectivă europeană	87

3.2.3. Criterii de determinare a centrului intereselor principale (COMI) din perspectivă internațională	90
3.2.4. Criterii de determinare a centrului intereselor principale (COMI) în perspectiva și jurisprudența națională.....	93
3.2.5. Propuneri de stabilire a jurisdicției în insolvența transfrontalieră a grupului de societăți.....	94
3.3. Procedura secundară și procedura teritorială în insolvența transfrontalieră a grupului de societăți	100
3.3.1. Cadrul juridic internațional	100
3.3.2. Conceptul „sediu” – fundament pentru procedura secundară și procedura teritorială de insolvență.....	101
3.3.3. Deschiderea procedurii secundare de insolvență în cazul sucursalei și al entităților fără personalitate juridică în doctrina și jurisprudența națională	103
3.4. Legea aplicabilă în insolvența transfrontalieră a unui membru al grupului de societăți. Soluționarea conflictului de legi.....	110
3.4.1. Legea aplicabilă procedurii principale de insolvență.....	110
3.4.2. Legea aplicabilă procedurii secundare de insolvență	112
3.4.3. Soluționarea conflictului de legi în raporturile de drept substanțial privind insolvența transfrontalieră	113
Concluzii	114

Capitolul 4. Cooperare și comunicare în insolvența transfrontalieră a grupului de societăți	116
4.1. Considerații generale	116
4.2. Mecanisme propuse de Legea Model privind insolvența transfrontalieră elaborată de UNCITRAL (1997)	117
4.3. Mecanisme propuse de Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului privind procedurile de insolvență	120
4.4. Recunoașterea procedurilor și ordinea publică în insolvența transfrontalieră a grupului de societăți	123

4.4.1. Recunoașterea procedurilor de insolvență potrivit Legii Model privind insolvența transfrontalieră elaborată de UNCITRAL (1997)	123
4.4.2. Recunoașterea procedurilor de insolvență potrivit Regulamentului (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului privind procedurile de insolvență și jurisprudenței europene.....	124
4.4.3. Recunoașterea procedurilor de insolvență potrivit legislației și jurisprudenței române	126
4.4.4. Recunoașterea procedurilor de insolvență în Anglia. Legislație și jurisprudență	129
4.4.5. Recunoașterea procedurilor de insolvență în Statele Unite ale Americii. Legislație și jurisprudență	131
4.4.6. Ordinea publică de drept internațional privat în procesul de cooperare, comunicare și coordonare în insolvența transfrontalieră a grupului de societăți	133
4.4.6.1. Reglementarea conceptului „ordine publică” în diferite sisteme juridice și instrumente internaționale	133
4.4.6.2. Ordinea publică și noțiunea de protecție adecvată	144
4.4.6.3. Jurisprudență internațională neunitară în domeniul cooperării internaționale și al aplicării excepției de ordine publică. Procedurile de restructurare a grupului AGROKOR	146
4.4.6.4. Excepția de ordine publică și asigurarea protecției adecvate. Jurisprudență internațională.....	150
4.5. Comunicare în insolvența transfrontalieră a grupului de societăți	159
4.5.1. Aspecte introductive	160
4.5.2. Regimul juridic al comunicării transfrontaliere în insolvența grupului de societăți	161
4.5.3. Comunicare transfrontalieră. Avantaje	164
4.5.4. Probleme și dificultăți în comunicarea transfrontalieră	165

4.5.5. Mecanisme de îmbunătățire a comunicării judiciare în context internațional	171
4.5.6. Comunicare transfrontalieră interprofesională, între profesioniști și practicienii în insolvență, între practicienii în insolvență și instanțe. Probleme specifice.....	179
4.5.7. Comunicare judiciară. Jurisprudență națională	182
Concluzii	184

Capitolul 5. Coordonare și consolidare în insolvența

transfrontalieră a grupului de societăți	187
5.1. Coordonarea procedurilor transfrontaliere de insolvență deschise membrilor grupului de societăți.....	187
5.1.1. Coordonarea insolvenței transfrontaliere a grupului de societăți. Caracterizare generală. Reglementări juridice	187
5.1.2. Coordonarea între procedurile principale și secundare de insolvență deschise membrilor grupurilor de societăți potrivit Regulamentului (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului privind procedurile de insolvență	189
5.1.3. Reglementări privind procedurile de coordonare a grupului – procedura specială de coordonare potrivit Regulamentului (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului privind procedurile de insolvență	190
5.1.4. Aplicarea reglementărilor privind coordonarea procedurilor de insolvență. Dificultăți comune.....	199
5.1.5. Legislația română. Acordul transfrontalier de insolvență	201
5.1.6. Jurisprudența privind coordonarea procedurilor de insolvență în Statele Unite ale Americii.....	202
5.1.7. Strategii internaționale privind coordonarea insolvenței grupurilor de societăți	206
5.2. Consolidare substanțială și procedurală	211
5.2.1. Considerații generale	211
5.2.2. Consolidare substanțială. Definiție și caracteristici	212

5.2.3. Formele consolidării substanțiale	215
5.2.4. Dificultăți și limite ale consolidării substanțiale	218
5.2.5. Jurisprudență internațională privind consolidarea substanțială.....	222
5.2.6. Consolidare procedurală. Definiție și caracteristici	226
5.2.7. Avantajele consolidării procedurale	228
5.2.8. Formele consolidării procedurale	229
5.2.9. Dificultăți și limite ale consolidării procedurale.....	239
Concluzii	242

Capitolul 6. Insolvența grupului de societăți. Regim juridic de cooperare transfrontalieră. Examen comparativ în România, Anglia și Statele Unite ale Americii.....

6.1. Considerații generale.....	244
6.2. Alegerea legislației aplicabile cooperării în insolvența transfrontalieră	245
6.2.1. Reglementările aplicabile în România.....	245
6.2.2. Legislația aplicabilă în Anglia	246
6.2.3. Legislația aplicabilă în Statele Unite ale Americii.....	248
6.2.4. Alegerea legislației favorabile grupului de societăți pentru accesarea procedurilor. Aspecte practice	249
6.2.4.1. Condiții de eligibilitate pentru accesarea procedurilor de insolvență în Anglia	250
6.2.4.2. Condiții de eligibilitate pentru accesarea procedurilor de insolvență în Statele Unite ale Americii.....	255
6.2.4.3. Condiții de eligibilitate pentru accesarea procedurilor de insolvență în România	256
6.3. Tipurile de proceduri în insolvența transfrontalieră a grupului de societăți	260
6.3.1. Proceduri formale de insolvență în Anglia, Statele Unite ale Americii și România.....	261

6.3.2. Efectele deschiderii procedurilor de insolvență în Anglia, în Statele Unite ale Americii și în România.....	265
6.4. Proceduri informale de prevenire a insolvenței în Anglia, în Statele Unite ale Americii și în România	276
6.4.1. Proceduri informale în Anglia	276
6.4.2. Procedurile informale în Statele Unite ale Americii	278
6.4.3. Procedurile informale în România	279
Concluzii parțiale.....	281
6.5. Recunoașterea procedurilor de insolvență străine în relațiile dintre membrii grupului de societăți localizați în Statele Unite ale Americii, în Anglia și în România și cooperarea transfrontalieră	284
6.5.1. Recunoașterea procedurilor străine în relațiile dintre membrii grupului localizați în SUA, în Anglia și în România, din perspectiva Legii Model UNCITRAL	284
6.5.2. Recunoașterea procedurilor străine în relațiile dintre membrii grupului localizați în România, în Anglia și în statele membre UE, din perspectiva Regulamentului (UE) 2015/848.....	288
6.5.3. Recunoașterea procedurilor străine în relațiile dintre membrii grupului prin prisma principiilor generale ale dreptului internațional privat	289
6.5.4. Efectele recunoașterii procedurilor de insolvență	289
Concluzii	292

Capitolul 7. Aspecte procedurale privind cooperarea, comunicarea și coordonarea în procedurile internaționale de insolvență.....	293
7.1. Considerații generale	293
7.2. Rolul mecanismelor de tip „ <i>soft law</i> ” în procesul de cooperare, comunicare și coordonare privind insolvența transfrontalieră	294
7.3. Proiecte „ <i>soft law</i> ” actuale internaționale și regionale pentru coordonarea și armonizarea procedurilor transfrontaliere de insolvență.....	298

7.4. Managementul cazurilor de insolvență transfrontalieră a grupului de societăți.....	302
7.5. Limba folosită în procesul de cooperare, comunicare și coordonare privind insolvența transfrontalieră.....	305
7.6. Probele în insolvența transfrontalieră.....	308
7.7. Proceduri publice. Prezentări orale și scrise în procedura insolvenței transfrontaliere.....	309
7.8. Metode de comunicare în procedura insolvenței transfrontaliere	310
7.9. Justiția online în procedura insolvenței transfrontaliere. Comunicare judiciară electronică.....	313
7.10. Hotărârea judecătorească și alte decizii în procedura insolvenței transfrontaliere.....	319
7.11. Sistemul judiciar. Procesul de deliberare și rolul jurisprudenței în procedura insolvenței transfrontaliere	320
Concluzii	324

Capitolul 8. Cooperare și coordonare în procedura insolvenței transfrontaliere a grupului de societăți. Studiu de caz. Falimentul

grupului Nortel	325
8.1. Introducere.....	325
8.2. Prezentarea grupului de societăți Nortel	327
8.3. Activitatea grupului de societăți Nortel în perioada 1990-2000	329
8.4. Cooperarea societăților din grupul Nortel în perioada 2001-2009	330
8.5. Proceduri coordonate în Statele Unite ale Americii și Canada	331
8.6. Mecanisme de coordonare a procedurilor paralele de faliment	332
8.6.1. Primele măsuri de cooperare și coordonare	332
8.6.2. Evaluarea drepturilor de proprietate intelectuală în procedura lichidării grupului Nortel	333

8.6.3. Coordonarea vânzării drepturilor de proprietate intelectuală în procedurile concurente de lichidare	334
8.6.4. Vânzarea liniilor de afaceri ale grupului Nortel	334
8.7. Procedura de mediere în cadrul distribuirii veniturilor obținute din vânzarea bunurilor grupului.....	335
8.8. Demersuri judiciare în Canada și în Statele Unite ale Americii în anul 2013. Conținutul și clauzele protocolului.....	336
8.9. Principalele propuneri ale părților pentru distribuirea veniturilor obținute din vânzare	337
8.10. Procedura judiciară comună desfășurată în perioada 2013-2014.....	340
8.10.1. Documente, rapoarte de expertiză și înscrisuri depuse în perioada prealabilă	340
8.10.2. Verificarea competenței instanțelor judecătorești.....	341
8.10.3. Procedura judiciară de audiere comună și dezbateri asupra fondului	341
8.10.4. Hotărârile instanțelor judecătorești	343
8.10.5. Considerații și concluzii parțiale	345
8.11. Proceduri judiciare europene în materia insolvenței transfrontaliere.....	347
8.11.1. Proceduri judiciare în Franța.....	347
8.11.2. Proceduri judiciare în Anglia	348
8.11.3. Decizia Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțată în anul 2015.....	349
8.11.4. Proceduri ulterioare deciziilor pronunțate de instanțele judecătorești din Statele Unite ale Americii și Canada.....	351
8.12. Aspecte inovatoare în cazuistica complexă a grupului Nortel	353

Capitolul 9. Grupul de societăți și coordonarea procedurilor

informale de restructurare	358
9.1. Introducere.....	358

9.2. Relațiile dintre procedurile de insolvență formale și procedurile extrajudiciare	359
9.3. Condiții generale pentru restructurarea informală a datoriilor și clasificarea procedurilor de restructurare	360
9.3.1. Condiții generale	360
9.3.2. Clasificarea procedurilor de restructurare.....	362
9.3.3. Avantajele procedurilor informale de restructurare	363
9.4. Analiza comparativă a trei proceduri informale de restructurare	364
9.4.1. Procedurile de tip „ <i>workout</i> ” sau restructurarea extrajudiciară	365
9.4.2. Restructurarea prin mecanisme de tip „ <i>enhanced proceedings</i> ”	367
9.4.3. Proceduri hibride	368
9.5. Managementul <i>turnaround</i> – premisă pentru coordonarea extrajudiciară transfrontalieră a restructurării grupului de societăți	371
9.6. Standarde și principii internaționale aplicabile pentru coordonarea restructurării extrajudiciare	372
9.6.1. Analiza posibilităților de restructurare a grupului prin tehnica „ <i>Harvard negotiation</i> ”	372
9.6.2. Analiza influenței grupurilor de <i>stakeholders</i> asupra restructurării organizaționale a companiilor. Studiul propus de Kalle Pajunen	378
9.6.3. Opoziția principalilor creditori. Soluții	379
9.6.4. Abordarea propusă de Mellahi și Wilkinson. Cauze și factori relevanți pentru dificultățile financiare în afaceri.....	382
9.6.5. Principiile pentru o abordare globală a procedurilor de tip „ <i>workout</i> ” – un posibil răspuns pentru coordonarea extrajudiciară a restructurării.....	383
Concluzii	386

Cuprins	435
<hr/>	
Concluzii	387
Propuneri pentru îmbunătățirea cooperării, comunicării și coordonării în insolvența transfrontalieră	391
Propunere <i>de lege ferenda</i>	397
Concluzie finală	400
Bibliografie	401